

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudců Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse a Mgr. Ladislava Vaško ve věci

žalobce: **Ústecké šrouby, z. s.**, IČO: 04316509,
sídlem Velká Hradební 322/53, 400 01 Ústí nad Labem,
zastoupený advokátkou JUDr. Petrou Humlíčkovou, Ph.D.,
sídlem Panská 895/6, 110 00 Praha 1,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor územního plánování a
stavebního řádu,**
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,

**o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 9. 2016, č. j. 175/UPS/2016-3,
JID: 136398/2016/KUUK/Mou,**

takto:

- I.** Rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 2. 9. 2016, č. j. 175/UPS/2016-3, JID: 136398/2016/KUUK/Mou, se **pro nezákonnost zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II.** Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 13 200 Kč do třiceti dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím své právní zástupkyně domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 9. 2016, č. j. 175/UPS/2016-3, JID: 136398/2016/KUUK/Mou, kterým bylo zamítnuto jako nepřípustné jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Ústí nad Labem, stavebního odboru, (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 24. 2. 2016, č. j. MM/SO/S/11570/2016/Kk, kterým byla prodloužena o 2 roky platnost územního rozhodnutí, které vydal Magistrát města Ústí nad Labem dne 7. 4. 2014 pod č. j. MM/SO/S/20860/2014/Kk na stavbu „Nákupní centrum a individuální bydlení na pozemku p. č. „X“ v k. ú. „X“. Současně žalobce požádal o přiznání náhrady nákladů řízení.

Žaloba

2. Žalobce uvedl, že dne 10. 3. 2016 obdržel neformální informaci, že je u správního orgánu I. stupně vedeno řízení, ve kterém mohou být dotčeny zájmy ochrany přírody a krajiny a o němž žalobce nebyl v rozporu s § 70 odst. 2 zákona České národní rady č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, (dále jen „zákon o ochraně přírody“) předem informován. Na základě této informace zaslal žalobce správnímu orgánu I. stupně též den oznámení o účasti ve správním řízení dle § 70 odst. 3 zákona o ochraně přírody. Dne 18. 3. 2016 bylo žalobci doručeno sdělení správního orgánu I. stupně, dle kterého žalobce není účastníkem daného řízení. Z tohoto sdělení zjistil žalobce bližší informace o předmětném řízení včetně skutečnosti, že ve věci již bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí. Dne 21. 3. 2016 podal žalobce jako opominutý účastník odvolání, o kterém bylo rozhodnuto žalobou napadeným rozhodnutím.
3. Žalobce trval na tom, že žalovaný nesprávně dospěl k závěru, že v předmětném řízení o prodloužení územního rozhodnutí nebyly dotčeny zájmy ochrany přírody a krajiny. Poukázal při tom na skutečnost, že v předmětném řízení nebylo provedeno místní šetření a nikdo neprovéřoval, zda v době od vydání územního rozhodnutí nedošlo k zapojení porostu, změně charakteristiky dřevin, uhnízdění nových živočichů apod. Žalovaný tak dle žalobce v daném případě nezkoumal, zda nejsou v řízení dotčeny zájmy ochrany přírody a krajiny. Žalovaný se omezil na pouhé konstatování, že dotčené orgány ochrany přírody a krajiny se k věci nevyjádřily.
4. Žalobce poukázal na skutečnost, že dle Nálezové databáze ochrany přírody provozované Agenturou ochrany přírody a krajiny České republiky se pozemková parcela č. „X“ v k. ú. „X“ nachází v mapovacím čtverci s nálezy silně ohrožených živočišných druhů. Žalobce připustil, že tato skutečnost neprokazuje, že se v současnosti na uvedeném pozemku skutečně tyto ohrožené druhy vyskytují, ale naznačuje to, že se na něm v současnosti či v budoucnu vyskytovat mohou. Správní orgány se tak měly přesvědčivě vypořádat s tím, zda a v jaké míře mohou být tyto druhy prodloužením územního rozhodnutí dotčeny. Dále žalobce poukázal na skutečnost, že dle jeho zjištění ve vzdálenosti od 300 m do 700 m od předmětné parcely byl zaznamenán výskyt ohrožených druhů, silně ohrožených druhů, a dokonce i kriticky ohrožených druhů živočichů a rostlin. Některé z pozorovaných druhů jsou rovněž chráněny podle práva Evropských společenství. Žalobce zdůraznil, že nelze akceptovat názor, že pokud se dotčené orgány ochrany přírody k prodloužení územního rozhodnutí nevyjádřily, znamená to, že prodloužením územního rozhodnutí nebudou dotčeny zájmy ochrany přírody a krajiny. Konstatoval, že stavební úřad nedisponuje dostatečnou odborností k posouzení změn populace zvláště chráněných živočichů. Rovněž uvedl, že zájmy ochrany přírody a krajiny navíc mohly být dotčeny i jiným způsobem, například změnou vlivu způsobu odvedení dešťové vody či odpadní vody z pozemku na podzemní a povrchové vody. Dále žalobce poznamenal, že předmětný pozemek představuje ideální habitat pro kriticky ohroženého střevlíka zlatitého, jehož výskyt byl potvrzen ve vzdálenosti 1,3 km, což je vzdálenost, kterou je střevlík schopen bez větších problémů překonat.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

5. Žalobce rovněž namítal, že umístění stavby na daném pozemku není v souladu s platným územním plánem, který dané místo vymezuje jako plochu „SM-K plochy smíšené obytné komerční“. Plánované nákupní centrum dle žalobce neodpovídá vymezení této plochy.

Vyjádření žalovaného

6. Žalovaný uvedl, že v řízení o prodloužení platnosti územního rozhodnutí se posuzuje možnost zachování práva. Je tedy nezbytné posoudit, zda zůstaly zachovány podmínky v území, či došlo ke změně, která by v důsledku znamenala změnu v okruhu účastníků řízení. Správní orgán I. stupně ani žalovaný neshledali změny okolností, které by bránily prodloužení platnosti územního rozhodnutí. Zdůraznil, že na eventuální dotčení konkrétních zájmů ochrany přírody a krajiny neupozornily ani dotčené orgány ochrany přírody. Dotčeným orgánům ochrany přírody bylo oznámeno zahájení řízení o prodloužení platnosti územního rozhodnutí, tyto orgány však ve stanovené lhůtě své stanovisko k záměru neuplatnily a z této skutečnosti dle žalovaného lze dovodit, že prodloužením platnosti územního rozhodnutí nebyly dotčeny zájmy ochrany přírody a krajiny chráněné zákonem o ochraně přírody, a žalobce tak nemůže být účastníkem řízení. Žalovaný uvedl, že takový postup dotčených orgánů je běžný, pokud nejsou dotčeny zájmy, které mají dotčené orgány hájit.
7. Dále žalovaný uvedl, že otázka dotčení živočichů umístěním stavby byla řešena v rámci územního řízení. V řízení o prodloužení platnosti územního rozhodnutí by byla řešena případná změna v přírodním prostředí oproti původním podmínkám, za nichž bylo územní rozhodnutí vydáno. Takovou změnu mezi lety 2014 a 2016 však žalobce netvrdí ani v odvolání, ani v žalobě.
8. Dále žalovaný uvedl, že k poukazu na případný nesoulad záměru s územním plánem a poukazu na dotčení zájmů přírody změnou vlivu způsobu odvedení dešťové a odpadní vody z pozemku na podzemní a povrchové vody se nebude vyjadřovat, neboť tyto námitky nesměřují k žalobou napadenému rozhodnutí o prodloužení platnosti územního rozhodnutí. Tyto skutečnosti byly projednány již v územním řízení.

Replika žalobce

9. Na vyjádření žalovaného reagoval žalobce replikou, ve které uvedl, že žalovaný se nijak nevyjádřil k výctu chráněných rostlin a živočichů zjištěných v okolí umístěvané stavby, ani neuvedl, jak byla otázka výskytu chráněných živočichů vypořádána v jeho rozhodnutí a rozhodnutí správního orgánu I. stupně. K poukazu žalovaného, že dotčené orgány ochrany přírody neupozornily na žádné dotčení zájmů ochrany přírody a krajiny, žalobce uvedl, že si telefonicky u těchto orgánů ověřoval, že nebylo v daném případě prováděno místní šetření, a stav na místě tedy nebyl příslušnými orgány vůbec prověřován. Dále žalobce poukázal na přetížení orgánů ochrany přírody.
10. Dále žalobce k tvrzení žalovaného, že žalobce netvrdil změnu populace živočichů v letech 2014 až 2016, uvedl, že nemohl nahlédnout do spisu, a nemůže proto argumentovat konkrétněji, ale považuje za zcela vyloučené, aby velikost populací i podmínky na stanovišti zůstaly v tomto období beze změny.
11. Žalobce zdůraznil, že správní orgány musí environmentální organizace informovat o všech řízeních s výjimkou těch, u kterých je naprosto vyloučeno jakékoliv dotčení zájmů ochrany přírody. Uvedl, že prakticky každá stavba je spojena minimálně s produkcí odpadu, zvýšenou produkcí emisí a podobně.

Posouzení věci soudem

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

12. O žalobě soud rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalobce i žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasili.
13. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé s. ř. s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ust. § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
14. V § 70 odst. 2 zákona o ochraně přírody je mimo jiné uvedeno, že občanské sdružení nebo jeho organizační jednotka, jehož hlavním posláním podle stanov je ochrana přírody a krajiny, je oprávněno, pokud má právní subjektivitu, požadovat u příslušných orgánů státní správy, aby bylo předem informováno o všech zamýšlených zásazích a zahajovaných správních řízeních, při nichž mohou být dotčeny zájmy ochrany přírody a krajiny chráněné podle tohoto zákona, s výjimkou řízení navazujících na posuzování vlivů na životní prostředí podle § 3 písm. g) zákona o posuzování vlivů na životní prostředí. V odst. 3 citovaného ustanovení je pak mimo jiné uvedeno, že občanské sdružení je oprávněno za podmínek a v případech podle odstavce 2 účastnit se správního řízení, pokud oznámí svou účast písemně do osmi dnů ode dne, kdy mu bylo příslušným správním orgánem zahájení řízení oznámeno; v tomto případě má postavení účastníka řízení.
15. Z obsahu žalobou napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalovaný vycházel ze skutečnosti, že žalobce v době podání žádosti o prodloužení platnosti územního rozhodnutí měl podánu žádost dle § 70 odst. 2 zákona na ochranu přírody o informování o zamýšlených zásazích a zahajovaných správních řízeních, při nichž mohou být dotčeny zájmy ochrany přírody a krajiny. Z obsahu žalobou napadeného rozhodnutí rovněž vyplývá, že žalovaný považoval za nesporné, že správní orgán I. stupně žalobci neoznámil zahájení řízení o prodloužení platnosti územního rozhodnutí. Svůj právní názor, že neoznámením zahájení řízení žalobci se správní orgán I. stupně nedopustil porušení zákona, zakládal žalovaný na skutečnosti, že v daném řízení nedošlo k zásahu do zájmů ochrany přírody a krajiny chráněných zákonem o ochraně přírody, což dle žalovaného dokládala skutečnost, že oslovené dotčené orgány ochrany přírody se k danému řízení ve stanovené lhůtě nijak nevyjádřily.
16. Na tomto místě soud považuje za vhodné zdůraznit, že účast občanských sdružení dle § 70 zákona o ochraně přírody a krajiny se vztahuje na řízení, při nichž mohou být dotčeny zájmy ochrany přírody a krajiny chráněné podle tohoto zákona. K vzniku práva účastenství těchto občanských sdružení tedy postačuje pouhá pravděpodobnost zasažení předmětných chráněných zájmů. K tomu, aby vznikl nárok těchto občanských sdružení na účastenství ve správním řízení, tedy nemusí být prokázáno, že k zásahu do zájmů chráněných zákonem o ochraně přírody a krajiny skutečně dojde.
17. S právní orgán I. stupně v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl: „*V souladu s ustanovením § 70 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, byl účastníkem územního řízení o umístění stavby spolek Stop tunelům, o. s. Stavební úřad proto následně oznámil i zahájení řízení o prodloužení doby platnosti územního rozhodnutí tomuto spolku, který má rovněž v současnosti u správního orgánu podanou platnou žádost v souladu s ustanovením § 70 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny.*“ Tento závěr nezpochybnil ani

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

žalovaný. Z uvedeného jednoznačně vyplývá, že správní orgány v původním územním řízení dospěly k závěru, že v rámci rozhodování o umístění stavby mohly být dotčeny zájmy chráněné zákonem o ochraně přírody. Proto správní orgány nijak nezpochybovaly oprávnění spolku Stop tunelům, o. s. vystupovat v pozici účastníka v původním územním řízení. S ohledem na toto účastenství pak akceptovaly i přihlášení tohoto spolku do řízení o prodloužení platnosti územního rozhodnutí. Správní orgán I. stupně i žalovaný pak ve svých rozhodnutích vycházeli z premisy, že v rámci řízení o prodloužení platnosti územního rozhodnutí se zkoumá, zda nastaly v době od projednání původní žádosti o vydání územního rozhodnutí takové skutečnosti, kterými by mohly být dotčeny zájmy přírody a krajiny chráněné dle zákona o ochraně přírody. Z uvedeného tedy jednoznačně vyplývá, že samotné správní orgány nevylučují, že by takové skutečnosti potenciálně existovat mohly. Znamená to tak, že v rámci řízení o prodloužení platnosti územního rozhodnutí správní orgány posuzovaly, zda tímto rozhodnutím mohou být dotčeny zájmy chráněné zákonem o ochraně přírody. Z toho tudíž vyplývá, že samy správní orgány připouštěly, že existovala určitá pravděpodobnost, že předmětné rozhodnutí zasáhne do předmětných chráněných zájmů. Existenci potenciální možnosti dotčení zájmů na ochraně přírody a krajiny dokládá i skutečnost, že v rámci řízení o prodloužení platnosti územního rozhodnutí správní orgán I. stupně oznámil zahájení i dotčeným orgánům ochrany přírody.

18. Za situace, kdy správní orgány připouštěly existenci možnosti, že v případě určitých změn v místě umístění záměru by mohlo rozhodnutím o prodloužení platnosti územního rozhodnutí dojít k zásahu do zájmů chráněných zákonem o ochraně přírody, a v původním územním řízení připustily účastenství občanských sdružení dle § 70 odst. 2 zákona o ochraně přírody, bylo povinností správního orgánu I. stupně oznámit zahájení řízení o prodloužení platnosti územního rozhodnutí všem subjektům, které měly v době zahájení řízení o prodloužení platnosti územního rozhodnutí řádně podanou žádost o informování o zahajovaných řízeních dle § 70 odst. 2 zákona o ochraně přírody, a to bez ohledu na skutečnost, zda tyto subjekty byly, či nebyly účastníky původního územního řízení a zda jejich přihláška dle § 70 odst. 2 zákona o ochraně přírody byla uplatněna až po vydání původního územního rozhodnutí. Na tento závěr nemůže mít žádný vliv skutečnost, že dotčené orgány ochrany přírody se v rámci řízení o prodloužení platnosti územního rozhodnutí nijak nevyjádřily, a to právě proto, že - jak bylo uvedeno výše - postačuje pouhá pravděpodobnost zasažení zájmů chráněných zákonem o ochraně přírody.
19. Pokud příslušný správní orgán pomine svou povinnost informovat subjekt, který má řádnou přihlášku dle § 70 odst. 2 zákona o ochraně přírody, je nutno akceptovat přihlášku takto opominutého subjektu v průběhu celého správního řízení, pokud ji učiní ve lhůtě stanovené v § 70 odst. 3 zákona o ochraně přírody počítané od okamžiku, kdy se dozvěděl o vedení předmětného správního řízení.
20. V daném případě správní orgány nikterak nezpochybovaly včasnost přihlášení žalobce do předmětného řízení. S ohledem na výše uvedené dospěl soud k závěru, že žalovaný se dopustil nezákonnosti, když zamítl odvolání žalobce jako nepřipustné. Došlo tak dle soudu ze strany žalovaného k porušení ustanovení § 70 zákona o ochraně přírody.
21. Z výše uvedených důvodů soud shledal napadené rozhodnutí nezákonným ve smyslu § 78 odst. 1 s. ř. s. Proto je výrokem I. tohoto rozsudku zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení dle § 78 odst. 1, 4 s. ř. s. V dalším řízení bude pak žalovaný podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem, který byl vysloven v tomto zrušujícím rozsudku.
22. Žalobce měl v projednávané věci plný úspěch, a proto soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. uložil žalovanému povinnost zaplatit mu do třiceti dnů od právní moci rozsudku náhradu nákladů řízení o žalobě v celkové výši 13 200 Kč. Náhrada se skládá ze zaplaceného soudního poplatku 3 000 Kč, z částky 9 300 Kč za tři úkony právní služby právní zástupkyně žalobce

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

JUDr. Petry Humlíčkové, Ph.D., po 3 100 Kč podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů [převzetí a příprava zastoupení – § 11 odst. 1 písm. a); podání žaloby – § 11 odst. 1 písm. d); podání repliky – § 11 odst. 1 písm. d)] a z částky 900 Kč jako náhrady hotových výdajů advokáta [tři režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 1 a 3 advokátního tarifu].

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 6. dubna 2020

Mgr. Václav Trajer, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)